

Vinjakula ruver 907moh, og er med dette kommunens høyeste fjelltopp. Med start fra Veen i Bjerkreim kommune går turen i et stigende lende, og med noen partier mer krevende enn andre. Nord og sørsiden av Vinjakula er stupbratte, og like nedenfor finner vi den mye omtalte Gloppedalsura. En blanding av frodige skar og nakent fjellandskap tar deg til topps.

Sett av 4,5t tur/retur på den 12,5km lange turen.

Kommune:	Bjerkreim
Tid:	4,5t tur/retur (I tillegg kommer eventuelle pauser)
Lengde:	12,5km tur/retur
Merket:	Ja (Rødmerket og skiltet)
Terreng:	Sti / skogsvei (Vanntett fottøy er en fordel, f.eks lave fjellsko)
Vanskelighetsgrad:	Krevende
Høyde:	Vinjakula 907m.o.h

Parkering:

Parkering på opparbeidet parkeringsplass like v/ Veen Gardscamping.

Fra Bryne, kjør opp mot Undheim og fortsett videre over Bueveien på Fv504. Sving til høyre inn på E39 mot Vikeså, følg E39 videre og ned til Statoil bensinstasjonen, ta av til venstre og fortsett opp mot Espeland og Veen. I nordlig ende av Ytra Vinjavatnet kommer skiltet "Veen Gardsbesøk" opp langs veien, fortsett knappe 50-60m og sving inn på grustaket til høyre. Parkeringsavgift kr 30.

Obs!

For de som bor nærmere Ålgård området kan det være besparende og kjøre via Oltedal og Byrkjedal. Kjør da over den kjente Gloppedalsura og ned til Veen i Bjerkreim. GPS Posisjon N58 44.812 E6 12.983.

Informasjon:

Det er søndag, og ny fellestur for mai måned. Dagens topp byr på høy stigning, fordelt på korte flate eller onnebakke partier. Men, til gjengjeld får vi oppleve utsikten fra Bjerkreims høyeste fjelltopp. Klar for tur går vi samlet fra parkeringsplassen, og inn mot grusveien som fører bort mot grisehuset og geitene. Det er nå turen virkelig starter, og uten nevneverdig oppvarming begir vi oss oppover i den skogkledde lia på skogsveien.

Vi har forlatt skogsveien, og fin sti tar oss videre opp mot et navnløst tjern, og for øvrig er det også skiltet til Vinjakula her. Det skogkledde skaret byr på nytsprunget bjørkeblader, og en vegetasjon i vekst for en ny vår og sommersesong. Det er tid for en liten pause, men et par titalls høydemetre til opp i lia vil gi oss en mye bedre utsikt ut over Maudalsvatnet. Heidi og Kamilla tester ut litt forskjellige linser til kameraet, og får noen flotte bilder på vei oppover!

Ståle peker utover fjellsiden, og viser hvor Trollakyrkja 764moh er. Vi befinner oss mellom Bjøllefjellet og Midmårsknuten, og her valgte vi å ta en liten pause. Etter litt drikke og et par kjeks, er vi klare for nye utfordringer. Stemmatjørn passerer på høyre side, godt ovenfor i lia. To små navnløse tjern passerer, og området er litt fuktig selv etter en god periode med tørke. Det bratte skaret like fremfor oss står for tur, en etter en trækker vi oss oppover. Så langt har vi lagt bak oss nærmere 600 høydemetre, og enda er det litt igjen.

Heidi og Kamilla skimter den store varden på toppen av Vinjakula, og ser allerede folk like ved. Vinjakula er et populært turmål, og mange legger turen oppom i løpet av sommer og høstsesongen. Vi passerer et par snøfonner, og deler av stien blir borte et lite øyeblikk. Kamilla syntes det var perfekt at jeg gikk fremst og «tråkket» spor, men stegene var litt i lengste laget. I bekken sildrer nydelig, rent og forfriskende fjellvatn og vannflaskene blir fylt. Det er nydelig vær, strålende sol og da er det viktig å innta mye væske.

Endelig, etter nærmere 700 høydemetre er vi oppe på Bjerkreims høyeste fjelltopp! Anne, Nina, Ståle, Kamilla, Heidi og meg beundrer utsikten, mens nistepakken spises. Ståle og jeg peiler ut et par fjelltopper, og «nabo» toppen Store Skykula 906moh er godt synlig. Heidi klatret opp på den store varden, og det ble et riktig så tøft bilde. Og mens hun jobber med å komme seg ned, setter jeg opp kameraet på selvutløser slik at vi får det obligatoriske fellesbildet.

Før vi velger å forlate toppen, begir vi oss ned mot kanten for å se litt av Gloppedalsura. På vei ned følger vi samme rødmerkede sti, og det går naturlig nok noe fortere på tilbakeveien, selv om det ofte kan oppleves tungt å gå i nedoverbakke også. Stemmatjørn både passeres og fotograferes, og terrenget er lettgått i nydelig sen vår vegetasjon. Det navnløse tjernet like nedenfor passeres og samlet går vi ned skaret.

I starten av skogsveien får vi øye på denne tøffe bilen, og det er forståelig at han har parkert her. Men, skogsveien opp hvor den nå er parkert er stedvis bratt og svært ulendt. Den skogkledde lia tar oss ned mot gårdsbruket og videre bort til geitene, herfra er det ikke langt før vi er borte ved parkeringsplassen. En fin fellestur i fjellet er over.

Takk for turen til dere alle!